

mer det mig, for, at man har skadet dem og vil skade dem med de Kontrolbestemmelser, denne Lov indeholder, det bedste Bevis derfor er afleveret af den højtærede Finansminister. Thi da jeg ved Lovforslagets første Behandling hævdede, at naar Staten ved en saadan Lov ødelagde noget for en Mand, maatte Staten ogsaa yde ham Erstatning, og at Erstatningen altsaa ikke alene skulde ydes til Arbejdere, men ogsaa til Indehavere af Virksomheder, som helt eller delvis ødelagdes ved Loven, da svarede den højtærede Finansminister: Nej, det er alt for farligt, vi kan ikke komme ind paa at yde Erstatning til Folk, som beskæftiger fremmed Arbejdskraft. Det var netop et glimrende Bevis paa, at den højtærede Finansminister allerede paa dette Tidspunkt var klar over, at der vilde blive nogle, det vilde komme til at gaa ud over. Det ved det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen ogsaa meget godt.

Ved Lovforslagets anden Behandling rettede jeg det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, hvorfor man skulde gøre Kontrollen saa meget skarpere. Den højtærede Finansminister sagde: Fordi Kontrollen maa være effektiv, det er nødvendigt; men forgæves spurgte jeg den højtærede Finansminister, om der da havde foreligget graverende Tilfælde af Svig overfor Staten, som nødvendiggjorde denne øgede Kontrol. Vi er ikke blevet kendt med dem endnu. Jeg lyste efter dem et Par Gange under anden Behandling, men det lykkedes ikke at faa den højtærede Finansminister til at oplyse blot et eneste Eksempel paa graverende Misbrug, som gjorde denne stærke Kontrol nødvendig. Jeg opfordrer her igen den højtærede Finansminister til at give saadanne Oplysninger, som maatte kunne ændre vort Syn paa denne Sag, for saaledes som Sagen er belyst, forekommer det ikke mig, at den højtærede Minister eller de tre Partier har ført noget som helst Bevis for Nødvendigheden af en øget Kontrol med Virksomhederne.

Ordføreren (N. P. Jensen): Det ærede Medlem Hr. Rode undrede sig over, at jeg som Formand for Udvalget havde hørt om Forhandlingerne uden at lade noget derom komme til Medlemmernes Kundskab. Jeg ved nu for øvrigt slet ikke, om det er i min Egenskab af Formand for Udvalget, jeg har faaet Besked om Forhandlingerne, men selv om saa er, vil det ærede Medlem ikke have noget Holdpunkt for sin Kritik, idet jeg ikke har været bekendt med disse Forhandlinger, før Sagen forlod Folketin-

get. Om de har været paabegyndt mellem Handelsministeren og Fabrikanterne tidligere, ved jeg i øvrigt ikke; men der har ikke kunnet forelægges noget for Udvalget, selv om jeg havde Ret til at gaa til Udvalget med det, fordi der ikke har foreligget noget paa det Tidspunkt, da Sagen var i Folketinget. Men jeg slutter mig til Finansministerens Udtalelse, at Forhandlingerne i Virkeligheden aldrig kom til et Punkt, hvor de var mere end rent almindelig forberedende. Hvis de var kommet til et mere fremskredent Standpunkt, er det højst rimeligt, ja jeg vil anse det for ganske givet, at Sagen var kommet til dette Udvalg og maaske til andre, Finansudvalget, eller hvor det i sidste Instans maatte være havnet. Saa siger det ærede Medlem, at jeg skulde have brugt Udtrykket, at det kunde højst „genere“ de selvstændige, ikke de selvstændige. Det er ikke rigtigt. Jeg optog det Ord, som det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen brugte, første Gang han talte, nemlig „ødelægge“; det kunde højst ødelægge de selvstændige. At det generer, ved vi alle. Naar der kommer en høj Beskatning, saa generer den i Virkeligheden alle dem, den gaar ud over, særlig naar den ifølge sin Natur maa være ledsaget af en stærk Kontrol. Men der var Tale om, at det ødelagde, og det er det, jeg benægter det gør.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen fastholder Tallene, altsaa at med 8 Kr.s Tilskud pr. 1000 Cigarer skulde der sættes en Arbejdsstyrke paa i alt 2500 i Gang. Jeg fastholder, at det er urigtigt, i alt Fald efter de Forhandlinger, jeg har kendt noget til. Om der er ført andre Forhandlinger, ved jeg ikke, men det tvivler jeg meget om. Saa siger det ærede Medlem, at jeg maa oplyse, hvorledes det hænger sammen med de Tal. Jeg har dem ikke ved Haanden, men jeg kan i alt Fald forsikre, at sammen med de 8 Kr. staar ikke 2500, men et Tal, der utvivlsomt — jeg er ikke helt sikker paa det, jeg kunde i øvrigt fremskaffe det — utvivlsomt er mere end dobbelt saa højt.

Hans Nielsen: Da Lovforslaget her foreligger i saa godt som samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved tredje Behandling, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa en nærmere Omtale af det og de mange Udtalelser, der er fremsat ved denne Lejlighed, dels af det ærede Medlem Hr. Rode, dels af det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, og som kun indeholder Gentagelser af, hvad der er blevet fremført baade ved anden og tredje Behandling. Dog skal jeg til